

σεις του από τη χημεία του Ρόσκω που εξέδωσα άλλοτε στην ελληνική.

Τύποι	Κοινοί όροι	Λαϊκοί όροι
Pb	Μόλυβδος	Μολύβι
PbO	Μολυβδοξείδιον-Σκουριά του Μολυβίου	
Pb(OH) ₂	Μολυβδοξείδιον	
PbO ₂	Μολυβδοδιόξειδιον	
Pb ₃ O ₄	Επιτεταρτοξείδιον Μολύβδου	
Pb(NO ₃) ₂	Νιτρικός Μόλυβδος	
PbCO ₃	Ανθρακικός Μόλυβδος	
PbCO ₃ -Pb(OH) ₂	Βορικός ανθρακικός μόλυβδος	
(C ₂ H ₃ O ₂) ₂ Pb	Οξείκος Μόλυβδος	
Pb(OH) ₂ (C ₂ H ₃ O ₂) ₂ Pb	Βορικός οξείκος μόλυβδος	
PbSO ₄	Θειικός Μόλυβδος	
PbCl ₂	Διχλωριόμολυβδος	
PbJ ₂	Διωδιούμολυβδος	
PbS	Θειομόλυβδος	

Και για ν' άρξω θα τ'έλλα έρωτώ μόνον πώς θα όνομάσετε τα εξής τρία, δια τα όποια υπάρχουν λαϊκά όνομασία εις τα σώματα από τα όποια παράγονται:

- 1) Τόν νιτρικόν Μόλυβδον;
- 2) Τόν θειικόν Μόλυβδον;
- 3) Τόν οξείκόν Μόλυβδον;

Ο πρώτος είναι άλατι του νιτρικού όξέος, τό όποιον ό λαός όνομάζει άκουα φόρτε, ό δεύτερος άλατι του θειικού όξέος, τό όποιον ό λαός καλεί σπύργο του βιτριολίου και ό τρίτος άλατι του όξείκου όξέος τό όποιον ό λαός όνομάζει σπύργο ή σπιράδα του ξειδιού.

Ο. Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ

Στην κατάρα πουβία
Γιάτ' έσένα αιώνια
Σ' είδα δίχως χρώματα.

Μήτε στην άσπρόμαλλη
Κεφαλή σ' αντίκρουσα.
Μήτε στην ξανθόμαλλη.

Μόνο στο άνασήκωμα
Πού σά χαίτη φαίνεται
Και τό λέν αντίρρηση,

Μόνο στον άσάριστο
Τών αίωνων μάρτυρα
Όπου αντίρη κίλεσαν,

Σ' είδα και σέ γνώρισα
Σκοτεινή μά κι' όμορφη
Και με δίχως χρώματα.

ΣΤΕΦ. ΔΙΑΜΑΝΤΕΝΙΟΣ

PIERRE LOTI

ΣΚΥΛΟΙ ΚΑΙ ΓΑΤΕΣ

Μιά γάτα κάθεται αντίκρυ μου, άπάνω στο γραφείο μου. και με κοιτάζει. Μέσα σ' εκείνο τό κεφαλάκι με τή σκοτεινή σκέψη φαίνεται σάν νά έγινε αυτή τή στιγμή κάποιος φώς άσυνείθιστο.

Ένώσω έκουγε τριγύρω μου τό σύρτα-φίρτα των ύπηρετών είχε καθίσει άδιάφορη κάτω άπ' τόν καναπέ, γιατί μόνος έγω έχω τήν άδεια νά άγγίξω τήν άσπιλη γούνα της. Άλλά μόλις έννοιωσε πού έμεινα μόνος, ήρθε και καθησε εκεί, άκριβώς αντίκρυ μου, όπου πήρε άμέσως μια έκφραση συλλογισμένη από κείνες πού βλέπουμε συχνά στα σκεφτικά, στα αινιγματικά αυτά ζώα. Τά μάτια της, καρφωμένα άπάνω μου, είναι όρθάνοιχτα, τεντωμένα από κάποια έσωτερική έργασία πού προσπαθεί κάτι νά καταλάβη, πού θέλει κάτι νά ρωτήσει. «Ποιάς είσαι τέλος πάντων έσύ, πού σου έμπιστεύομαι τή

υπαρξή μου; Τι αξίζεις άραγε; Τι σκέφτεσαι και τί κάνεις σ' αυτόν τόν κόσμο;»

Γιά μας πού αγαπούμε τόν κόσμο, πού μας είναι για πάντα άδύνατο νά τόν καταλάβουμε, τί άπροσδόκητα πράγματα, τί τρομερά έσως, πού θα βλέπαμε, άν μπορούσαμε νά περάσουμε άπ' αυτά τά παράξενα παράθυρα και νά προχωρήσουμε μέσα στο έγνωστο του μικρού εκείνου έγκεφάλου πού βρίσκεται από πίσω! «Ω, άν μπορούσαμε και μια στιγμή μόνο νά σκερτούμε, όπως σκέφτεται, και ύστερα νά θυμηθούμε, έσως θα βλέπαμε άξάρνα τήν τελειωτική λύση, τρομαχτική δίχως άλλο, των αίωνων προβλημάτων. Βρίσκονται άραγε πολύ μακριά από μας τά φιλικά αυτά ζώα, είναι άραγε πολύ κατώτερα μας, ή μήπως τρομερά μας μοιάζουν; Τό σκοτάδι πού κρύβει άπ' τό νού τους τήν αίτία και τόν σκοπό των ύπαρξεων είναι άραγε πολύ παχύτερο άπ' τό δικό μας; Χαμένος κόπος! Ποτέ κανένας μας δε θα μπόρεση νά ξεδιαλύση τό πικραμικρό μέσα σ' αυτά τά χαδιάρικα κεφαλάκια, πού τά ζυμώνουμε κάθε μέρα μέσα στα χέρια μας.

Τώρα θα κοιμηθώ, θα παρκοθώ στα όνειρά της. Θα πάρη θέση όσο μπορεί πιο κοντά μου, άφου πρώτα άπλώση δυό τρείς φορές τό πόδι και με κοιτάξει. Ζητώντας τήν άδεια νά κατέβη στα γόνατά μου. Ύστερα θα ξεπλωθώ, και άπαλά άπαλά θα άκούμπηση τό κεφάλι της άπάνω στο μπράτσο μου, σάν νά λή: «Άν δε με δέχεται όλη, θα δεχτής τουλάχιστο ένα μέρος μου. Τόσο λίγο δέν πιστεύω νά σ' ένοχλή».

Τί μυστήριο ή αγάπη πού μας δείχνουν τά ζώα! Δέν προδίνει κάτι ύψηλό, κάτι άνώτερο μέσα στην έγνωστη ψυχή τους; Πόσο τόν καταλαβαίνω τό Μωάμεθ, πού όταν έκουσε τήν ψαλμωδία του μουζίνη νά τόν προσκαλή στην προσευχή, έκοψε με τό φαλλίδι τήν άκη του μπουρνούζιου του, για νά μήν άνησυχήση τήν γάτα πού κοιμότανε άπάνω.

Σ. Σ.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Φίλε «Νουμά»,

Φαίνεται πώς οι Άλεξαντρινοί, όχι μόνο στα «έθνικά» ζητήματα έχουν ιδιαίτερο τρόπο ένεργείας από τους Άθηναίους, μά και στα φιλολογικά τό γούστο τους, και ή αντίληψή τους, είναι όλως διάφορα από τά Άθηναϊκά:

Προχτές βράδυ ό ένωμένος Έλλην. θίασος, έκανε έναρξη με τήν έθνική άιδαντοσιπία των κ. κ. Πολύβιος και Στζ. Και ό κόσμος διψασμένος από θέατρο, και παραρπουσκομένος από Άθηναϊκή κριτική, έτρεξε τό πρώτο βράδυ πατείς με πατώσε και τό θέατρο παραγίωμσε. Άπ' αυτό πήραν θάρρος, οι ήνωμένοι, κι' όνειροπολώντες «έπί 57 έσπέρας διαπρέφαντα και είσπραξαν:» άλλα-Άθηναϊα. καταπρίστηκαν νά τό ξαναδώσουν και τήν έπαθαν Χιώτικη Γιατί τό δεύτερο βράδυ τό θέατρο έ'ταν κυρνολεκτικό άδειο, και δε θυμούμαι νά είδα τόση άνυπαρξία μήτε σ' Άθηναϊκό θέατρο. Κι' έτσι οι Άλεξαντρινοί σάς έσωκλείουν ένα άκόμη μάθημα κοντά σέ τόσα άλλα, δείχνοντας γούστο τεχνικό πολύ λεπτότερο άπ' τό Άθηναϊκό, και σκέψες πολιτικές σοβαρότερες, άφου αϊ κούφιος ρητορικός δέν τους ένθουσιάζουν, και μήτε ζητωκραύγασαν, μήτε χειροκρότησαν τά ρητορικά τερτίπια του κ. Πολύβιου.

Σου γράφω σέτα τό γεγονός, και σ' άφίνω νά ξεδιαλύνεις πλατύτερα τά συμπεράσματα.

Άλεξάντρια 20. 10. 906.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΣΤΑΥΡΙΝΟΣ.

Ο,ΤΙ ΒΛΕΠΕ

— Τό δραματικό παραμύθι του Τζακόζα «Μιά παρτίδα σκάκι» πού παίχτηκε, μεταφρασμένο άριστοτεχνικά από τό Νίκο Περιώτη, τήν περασμένη Κυριακή στο Δημ. Θέατρο, θαν τό τυπώσουμε άλάχαιρο στο φύλλο τής άλλης Κυριακής.

— Άμα μάθεύτηκε πιά πώς ό Ράδος είναι ό νευός του τέταρτου αντιτορπιλικού μας, τής «Ναυκρατοΐδας», κάποιος άκούστηκε λέγοντας: «Άκόμα δέν τά φτιάξαμε και νά πού αυτός ό άθεόφοβος μας βουλιάζει τό ένα».

— Άν παραγγελλεί και πέμπο αντιτορπιλικό, νευός του πρέπει νά ναι ό Βάλης. Ύστερ' από τό Ράδο, φυσικά έρχεται ή σειρά του Βιλή.

— Άπό τά νόστιμα στρατιωτικά ανέκδοτα πού μας έφερε ό Βέης από τήν Κέρκυρα, είναι κι αυτό: Ένας λοχίας του τόν έπαιρνε για τό Νέη κι έτα δέν τά κατάφερε καλά στα γυμνάσια του φώναζε:

— «Άμ έχουμε δικιο κ' οι φημερίδες πού σέ πηρνε στο χέρι και σέ κοροϊδεύουν κάθε μέρα!»

— Έχει κι άλλα νόστιμα ανέκδοτα ό Βέης και θα μας τάραδιάσει όλα καμιά μέρα.

— Καλοί κ' οι δυό μήνες πού θα κάνει στη φυλακή, ό Φαρδούλης. Θάν του δοθεί έτσι καιρός νά μελετήσει πιά άνετα τό δημοσκοπικό ζήτημα πού τόσο έπιτήδεια άνοίξε.

— Άμ' οι τρομεροί ρήτορες Ριολιτάσης και Γιάννικος; Ό Γιάννικος μάλιστα πού μελέτησε τό εργατικό ζήτημα και στο Μιλάνο! Είναι νά μη βλογάει κανείς τήν ώρα πού ό Φαρδούλης άποράσισε νά πνίξει πρόσωπο έννομότυρα

ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΙ

Άπό Πέμπτη σέ Πέμπτη.

Ύπουργός Έσωτερικών δ Ν. Καλογερόπουλος

Σκοτωμοί. Άθήνα 2, Έπαρχίης 8.

Λαθωμοί. Άθήνα 6, Περσίας 7, Έπαρχίης 4.

Κλεισιές. Άθήνα 3, Περσίας 2.

Άπαργές. Έπαρχίης 1.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Στρ. Σόρα. Θεουκιδίδης δημοσιεύτηκε έσχατε τόρα στους άκόλουθους αριθμούς του Νουμά: 136, 138, 153, 154, 156, 157, 170, 174, 178, 194, 198, 203, 207 και 218. Ά θέλεις σου τά στέλλουμε ή τιμή τους είναι είκοσι λεφτά τό φύλλο.—κ. Α. Φρ. Τό καινούριο ρομάντζο του κ. Ψυχάρη θα δημοσιευτεί βεβια, μά άκόμη δε μας ήρθανε τά χειρόγραφα για νά ξέρουμε και πότε άρχινήσει τό τύπωμά του.—κ. Άλ. Μαρ. στην Τραπεζούντα: θα σου στέλλουμε τά βιβλία και τά φύλλα πού ζητάς.—κ. Ν. Ζαχ. στη Λόντρα. Σ' εύχαριστούμε για τόν καινούριο συντομητή. Τά φύλλα, από τήν 1 Οχτώβρη, του τά στέλλουμε.—κ. Κ. Πολ. στο Μάντισστερ Λάβαμε τις συντομές των κ. κ. Β. και Ν. και σ' εύχαριστούμε.—κ. Ι. Φωτ. στην Τουρίδα. Σας γράφουμε. Τά φύλλα θα σάς σταλθούν όλα από τήν 1 του Γενάρη 1906.—κ. Σ. Ρίγ. Λάβαμε τό ποίημα και θα δημοσιευτεί. Σ' εύχαριστούμε για τους δυό καινούριους συντομητάδες.

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τό ένα, κ' ένα φρ. χρ. για τό έξωτερικό, πουλιούντα τά γραφεία μας και στο Βιβλιοπωλείο Σακέτου δδός Σταδίου, αντίκρ στη Βουλή) τάκόλουθα βιβλία:

Του Ψυχάρη «Όνειρα του Γιαννίρη» (σελ. 268).

Του Πάλλη «Ήλιος και φεγγάρι» (σελ. 120)

Του Φωτιάδη Τό «Γλωσσικό ζήτημα και ή εκπαιδευτική μας αναγέννηση» (σελ. 405).

Του Έφταλιώτη «Ίστορία τής Ρωμισύνης» (σελ 320) και «Μαζώχτρα, Βρουκόλακας κλπ.» (σελ. 269).